

regnet at skulle være indtil 45 Aar, og i de andre er den betydelig længere. Ligeledes tænkes der her paa en meget stærkere Reserverfond end i de andre Kreditforeninger. Jeg ser da egentlig ikke, hvorfor man skulde ville negte disse Eiendomme Udgang til at slutte sig sammen og til at opnaa den Fordel gjennem deres solidariske Sammenslutning, at de kunne faae uopsigelige Laan paa noget bedre Vilkaar end de ellers vilde kunne faae. Usikkerheden for de enkelte Forretninger, saavel som for enkelte Grupper af Forretninger, synes netop at maatte opfordre til at tye til Solidariteten, for at den ene Forretning kan støtte den anden, og for at samtlige Interesserede kunde faae Laan paa rimeligere Vilkaar end de ellers vilde kunne faae. Det er en Selvfølge, at i en Kreditforening af denne Art, maatte der noget mere end i de bestaaende Kreditforeninger tages Hensyn til at afpasse ikke alene Laanets Høide, men ogsaa Laanvilkarene, Amortisationsstiden osv. efter Pantets særlige Betskaffenhed: det vil sige, at naar den her foreslaaede Kreditforening oprettes, vil det blive et af dens Særkjender, at den i saa Henseende vil indføre en større Gradation end der findes Sted i de bestaaende Kreditforeninger. En Indvending, som jeg forudser vil blive fremført med megen Styrke, er Vanskeligheden ved at naae en paalidelig Vurdering af Eiendommene, Vanskeligheden ved at faae opstillet nogenlunde rimelige Regler for en saadant Vurdering. Naturligvis er denne Vanskelighed her virkelig betydelig, men dog ikke større, end at den maa kunne overvindes, og jeg skal gjøre opmærksom paa, at det mere og mere har vist sig, at Garantien i Virkeligheden ikke ligger i de opstillede Regler, men i de Bedkommendes Personlighed, der foretage Vurderingen, i deres Evne til at foretage et praktisk Skøn over samtlige foreliggende Forhold. De, der træde sammen i en saadan Kreditforening, ere jo de nærmest Interesserede; her er ikke Tale om nogen Statsgaranti, men det er paa Foreningens Medlemmer, at Byrden hviler, og det maa derfor forudsettes, at de ville være forstaaende og nøie se paa, hvem de betro at foretage Vurderingerne. Naturligvis maa man gjøre sig fortrolig med den Tanke, at her er et friere Spillerum for Vilkaarlighed med Hensyn til Vurderingerne, men herfra vil man ikke kunne komme bort, naar der er Tale om at give Laan i disse Eiendomme.

Efter saaledes at have gjort Rede for Hovedgrundene til, at man har ønsket at søge en Kreditforening som denne oprettes,

skal jeg ganske kort nævne de Punkter, hvori dette Lovforslag adskiller sig fra tidligere Kreditforeningslove. Jeg skal ikke komme ind paa Smaating; dem kunne vi komme til ved den nærmere Behandling, men skal kun nævne et Par vigtigere Punkter. For det Første da det, at man i Lighed med, hvad der stete, da den sidste Kreditforeningslov, angaaende en Kreditforening for Eiendomme i Kjøbenhavn og Omegn, blev givet, ikke har ment at burde give denne Kreditforening den Begunstigelse, at Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler kunne anbringes i dens Obligationer. Man ansøgte i sin Tid, da Loven om en Kreditforening for Kjøbenhavn og Omegn var under Forhandling, at det var Synd at negte denne Kreditforening denne Begunstigelse, som man har indrømmet de andre Kreditforeninger, fordi man derved paa Forhaand vilde give den et Mistillidsvotum og ligesom vilde paatrykke den et Uvederhøitighedsstempel. Efter hvad der er bekjendt, har denne Bestemmelse ganske naturlig haft Indflydelse paa Kursen paa denne Forenings Kasse-Obligationer, idet den en Tid har været ringere, end den sandsynligvis ellers vilde have været, og navnlig har dette været Tilfældet i de første Aar. Efter hvad der fra kompetent Side er meddelt, ligger dette netop i, at Lovgivningsmagten ikke havde givet Tilladelse til, at Umyndiges og offentlige Stiftelsers Midler maatte anbringes i disse Obligationer. Nu er Stridtet imidlertid engang gjort, og jeg tror, at det ikke kan negtes, at det i og for sig er ganske korrekt, at man ikke ved Lov hjemler Kreditforeningerne denne særlige Begunstigelse. Derfor vil det, at man ved en ny Kreditforening ikke giver Begunstigelsen, ingenlunde betyde et Mistillidsvotum overfor denne, efterat en saadan Begunstigelse heller ikke er bleven givet til den sidst oprettede Kreditforening. Den anden Forandring er, at der ikke kræves forud et saadant Beløb af Laaneansmeldelser, som siden Loven af 20de Juni 1850 bestandig er bleven krævet. Loven af 1850 krævede et anmeldt Beløb af 2 Mill. Kr., men ved Tillægsloven af 21de November 1851 blev dette Beløb nedsat til en Million. Man har i dette Lovforslag ikke optaget en saadan Bestemmelse, fordi man har ment, at den ikke byder nogenombestemt Betyggelse. Det er jo ikke saa overordentlig vanskeligt at faae Laanebegjæringer baade til dette og til større Beløb anmeldte, men jeg tror ogsaa, at man kan være enig om, at den Betyggelse, der ligger dertil, er meget ringe, thi det er ikke givet, at de anmeldte Laan blive effektuerede, og i mange Tilfælde